

„видѣхме млади и благородни госпожи и госпожици да работятъ за сирачетата на България. Не е ли, уважаеми господине, всичко това едно величествено зрѣлище, което показва, че въ Англия човѣколюбието и християнската благотворителностъ не сж празни думи?

„Ако това зрѣлище възбужда другадѣ удивление, въ България то покрѣтва и разплаква всички страдалци, и тѣ всѣкога ще си наумѣватъ това зрѣлище съ признателностъ, защото и отъ сега още то съживи надеждитѣ имъ за по-добра участъ. Къмъ васъ, господине редакторе, къмъ вашия уважаемъ вѣстникъ, който за служи тѣй много съ излагането прѣдъ свѣта ужаситѣ, извършени въ България, къмъ васъ прибѣгваме, за да запознаемъ английския народъ съ чувствата отъ благодарностъ на тѣй много и тѣй жестоко изпитания нашъ народъ. Молимъ ви, прочее, да бждете тѣй добъръ да обнародвате въ вѣстника си тия нѣколко редове, за да види голѣмата английска публика отъ какви чувства е въодушевенъ къмъ нея тоя народъ. Той нѣма никога да забрави симпатиитѣ, които му засвидѣтелствуваха англичанитѣ прѣзъ това послѣдно врѣме — врѣме отъ тежки изпитни и тежки мжки. Хиляди човѣшки същества, обречени отъ гладъ и други неописуеми бѣдствия на смъртъ, сж вече спасени, и на английския народъ ще сж длѣжни тѣ въ голѣмъ размѣръ за оста-тъка отъ живота си.

„Дано съ Божията помощъ желанието на тозъ народъ да види освободена нашата нещастна страна се увѣнчае съ успѣхъ, желание проявявано по сжщия тържественъ начинъ, по какъвто се изказватъ и симпатиитѣ му! Дано това се сбъдне колкото е възможно по-скоро! Това ще бжде, нѣма никакво съмнѣние, и най-доброто възнаграждение за всички симпатии и всички